

EDITORIAL

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2004

ΠΑΝ ΜΕΤΡΙΩΝ ΑΡΙΣΤΩΝ;

‘Δε βαριέσαι, καλό είναι, άστο έτοι!’ Πόσες φορές δεν το έχουμε ακούσει από φίλους, γνωστούς, συγγενείς ή ακόμη και από εμάς τους ίδιους; Ζούμε σε μια εποχή ποιότητας πενίας, όπου η επιβράβευση της μετριότητας είναι συνηθισμένη και η αποδοχή της καθημερινή. Η ποιότητα απαντάει, αν δεν απουσιάζει εντελώς από την καθημερινότητά μας, και το χειρότερο είναι ότι συμβιβάζομαστε με την κατάσταση αυτή και αδιαφορούμε για τη βελτίωσή της.

Το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και στα ραδιοερασιτεχνικά πράγματα, στις Δημόσιες Υπηρεσίες που μας περιβάλλουν, στους συλλόγους και σε όλους εμάς γενικότερα. Οι συζητήσεις μας στον αέρα από μέτριες και κάτω, τόσο που αναρωτιέται κανείς γιατί μιλάμε στον κόπο να συζητάμε, αφού δεν έχουμε τίποτα να πούμε. Οι προβληματισμοί μας δεν έχουν καμιά φαντασία και ιδιαιτερότητα και εστιάζουν σε κατηγορίες και δυσφήμιση όσων προσπαθούν να ξεχωρίσουν από την μετριότητα ή σε ανοούσιες αναλύσεις της πορείας μας με αυτοκίνητο. Στο Συλλογικό μέρος: 35 ελάχιστα ενεργοί (στην πλειοψηφία τους) σύλλογοι και μια Ομοσπονδία P.O.Box (και μία ακόμα να ετοιμάζεται), με ένα δεκανίκι στην Αθήνα, να εκτοξεύει απειλές προς εντυπωσιασμό - *Θα σας πάρουμε τα μέλη, - Θα σας πάρουμε το QSL bureau και άλλα πολλά, λες και οι Έλληνες Ραδιοερασιτέχνες δεν έχουν ούτε κρίση, ούτε άποψη, αλλά και ούτε και όραση!*

Συνεχίζω να μη διαβάζω τα ραδιοερασιτεχνικά “ciao” και “λοιπόν” που κυκλοφορούν στο διαδίκτυο ή στον κανονικό τύπο, αλλά έχω τους φίλους και γνωστούς, που σπεύδουν κάθε φορά να με ενημερώνουν (μαθαίνεις όμως χρήσιμα πράγματα, όπως ότι για να βάλουμε επαναλήπτη στην Ικαρία, έπρεπε να ρωτήσουμε τη Σάμο! Παιδιά, δεν το ξέραμε, συγχωρήστε μας, άλλες φορές θα ρωτάμε). Κάποιος, λοιπόν, γραφικός αρθρογράφος εκ Δυτικής Ελλάδος αφού τελείωσε τα σχόλια του με την E.E.P., έπιασε τα μέλη της, ξεκινώντας τμητικά από εμένα. Αναρωτήθηκε, λοιπόν, ο καλός συνάδελφος (μεταξύ άλλων) πώς κατάφερα να μπω στο #1 DXCC Honor Roll. Και αυτό που έρχεται στον καθένα να πει είναι “ε, δεν ήξερε, δεν ρώταγε;”. Δε θα αναλύσω τη ραδιοερασιτεχνική μου δραστηριότητα, γιατί ξεκινάει από πολύ παλιά (1977, εποχή που μάλλον εκείνος έπαιζε με κουβαδάκια), εκείνο όμως που μπορώ να πω είναι ότι όλα τα QSO που έχω κάνει δεν είναι ούτε παρεϊστικά, ούτε προϊόντα ανταλλαγής αγαθών, έχω όλες τις κάρτες γραμμένες όχι με το δικό μου γραφικό χαρακτήρα και, τέλος, η καλύτερη απόδειξη είναι οι συνάδελφοι (ξένοι ή Έλληνες), που εδώ και 27 χρόνια με αναγνωρίζουν όταν βγαίνω στον αέρα ακόμα και σήμερα, που η δραστηριότητα μου είναι μικρότερη από παλιά.

Παρόμοιος φαρμακερός σχολιασμός για τη Ραδιοερασιτεχνική Λαμπαδηδρομία, στην οποία συμμετείχαν με μεγάλη επιτυχία συνάδελφοι απ’ όλη την Ελλάδα, μέλη και μη της E.E.P. Ευτυχώς που το συντριπτικό ποσοστό των όσων συμμετείχαν ήταν ανθεκτικό σε όσα άκουσαν, ευτυχώς!

Αλλά και στις Δημόσιες Υπηρεσίες, με τις οποίες συναλλάσσομαστε καθημερινά, υπήρχαν, μέχρι πρότινος τουλάχιστον, κρούσματα αδιαφορίας. Το αποκορύφωμα: Όσοι από εσάς ασχολούνται με το APRS θα παρατηρήσατε αλλαγή διακριτικού στον ψηφιακό επαναλήπτη της E.E.P. J41VAE σε J41VAI. Ο λόγος; Η αίτηση εναρμόνισης και αδειοδότησης, που είχε γίνει τον Ιούνιο του 2001, χάθηκε κάπου μεταξύ Υπουργείου Μ.Ε. και ΕΕΤΤ και παρά τις επανειλημμένες προφορικές και γραπτές σχλήσεις από το Δ.Σ. της EEP, οι υπάλληλοι του Υ.Μ.Ε. δεν έψαξαν το θέμα και δεν έδωσαν καμιά απάντηση (και όχι, όπως έσπευσαν οι Κασσάνδρες για να πουλήσουν 5 φύλλα παραπάνω, να μιλήσουν για “μαϊμού” repeater, εκθειάζοντας παράλληλα την μετατροπή ενός πειρατικού δίκτυου σε «τύποις» νόμιμο, υποτιμώντας την νοημοσύνη μας). Μόλις το Σεπτέμβριο του 2004 (αντί για το 2001), μετά από την έκδοση του πίνακα “Επαναληπτών και Ραδιοφάρων”, έγινε αντιληπτό ότι η αίτηση της E.E.P. δεν είχε φτάσει ποτέ στην αρμόδια Διεύθυνση και το διακριτικό αυτό είχε δοθεί σε άλλο επαναλήπτη! (Για να λέμε και τα καλά, όμως, από το Γενικό Επιτελείο Αεροπορίας λάβαμε απάντηση στην παράλληλη αίτηση μέσα σε μόλις 10 μέρες, ενώ και η συνεργασία με το Υ.Μ.Ε. έχει πλέον βελτιωθεί από τότε πάρα πολύ).

Οι περισσότεροι έχουμε αντιμετωπίσει και καταδικάσει παρόμοιες καταστάσεις, όμως αυτό από μόνο του δεν είναι αρκετό. Δεν αρκεί να επικρίνουμε τη μετριότητα που μας περιβάλλει, αλλά πρέπει να την εντοπίσουμε και να την καταπολεμήσουμε, μαζί και τη δική μας μετριότητα σε κάθε πτυχή της καθημερινότητάς μας. Να ξεφύγουμε πια από τη νοοτροπία του ‘*απρόχωνο τη σκόνη κάτω από το χαλάκι*’ και να αποφασίσουμε να ‘*καθαρίσουμε σε βάθος*’, επειδή το νιώθουμε και μας ικανοποιεί και όχι επειδή κάποιος μας το επιβάλλει.

Ας μη συμβιβαστούμε λοιπόν με το ΠΑΝ ΜΕΤΡΙΩΝ ΑΡΙΣΤΩΝ της εποχής μας. Ας αξιοποιήσουμε τη δυναμική μας, προσθέτοντας μικρά ψήγματα ποιότητας στις ραδιοερασιτεχνικές μας δραστηριότητες και αναβαθμίζοντας γενικότερα τη ζωή μας.

Καλές γιορτές σε όλους.
Μάνος Δαρκαδάκης SV11W
Πρόεδρος της E.E.P.